



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 165/2021-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], právne zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom, Sibírska 4, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 S 15/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. februára 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje prikázať Krajskému súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) konať v napadnutom konaní bez prietahov a žiada priznať finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledujúci stav veci:

Žalobou podanou 7. apríla 2017 sa sťažovateľ na krajskom súde domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Po viac ako 4 rokoch od podania žaloby nie je vo veci meritórne a právoplatne rozhodnuté.

3. Podľa sťažovateľa nejde o zvlášť komplikovanú a zložitú záležitosť. Konanie sa vyznačuje nezvyčajnou pomalosťou, nie dostatočným a uspokojivým záujmom krajského súdu o spravodlivé a definitívne vyriešenie sporu. Krajský súd nevie efektívne usporiadať a korigovať rozvrh práce, aby sťažovateľova kauza bola dávno s prehľadom vyriešená a aby nebol dlhodobo právne zneistený.

4. Negatívne pocity vyvolané postupom súdu spôsobujú sťažovateľovi permanentný stres, vyvolávajú pochybnosti, ohrozujú jeho zdravie pre neustále tápanie, či a kedy sa bude konať. Nemajetkovú ujmu vníma aj v neistote vyplývajúcej zo situácie, keď má faktický a právny záujem na vyriešení jeho spravodlivej odmeny za poskytovanie právnych služieb. Kvôli vzniknutým komplikáciám a nemožnosti napraviť porušenie práv iným spôsobom si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie v požadovanej výške.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Argumentáciu sťažovateľa v ústavnej sťažnosti možno zhrnúť tak, že napadnuté konanie je poznačené zbytočnými priet'ahmi z dôvodu jeho celkového trvania viac ako 4 roky bez meritórneho rozhodnutia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom krajského súdu v napadnutom konaní, v ktorom nebolo rozhodnuté o správnej žalobe sťažovateľa.

III.1. K namietanému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov:

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade krajským súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom súdu, ústavný súd ústavnú sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú.

9. V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto ústavná sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06). Táto prax ústavného súdu bola odobrená aj ESLP vo viacerých konaniach vedených proti Slovenskej republike, napr. už citovaný Obluk proti Slovensku, bod 61, resp. Mazurek proti Slovensku z 3. marca 2009 k sťažnosti č. 16970/05.

10. Podľa zistenia ústavného súdu krajský súd v napadnutom konaní ešte pred doručením ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu o žalobe sťažovateľa rozhodol. Nešlo ale o meritórne rozhodnutie, pretože vec bola uznesením č. k. 14 S 15/2017-86 z 21. marca 2018 postúpená na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu jeho vecnej a miestnej príslušnosti. Toto uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 6. apríla 2018 prostredníctvom jeho advokáta, ktorý je zhodný s advokátom, ktorý ho zastupuje pri podaní ústavnej sťažnosti. V ten istý deň uznesenie nadobudlo aj právoplatnosť. Týmto bola úloha Krajského súdu v Trnave v odstránení právnej neistoty sťažovateľa naplnená.

11. Sťažovateľ sa preto so svojou ústavnou sťažnosťou na ústavný súd obrátil v čase, keď už tento prostriedok nápravy vo vzťahu k napadnutému konaniu krajského súdu nebol objektívne spôsobilý splniť svoj účel.

12. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa namietajúcu porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v petite jeho ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. marca 2021

Libor DULÁ
predseda senátu